אגרות הראי"ה - כרך ב' - אגרת תיח

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ח"י אדר תרע"ב - יפו
נמען: הרב יעקב משה חרל"פ

חרל"פ סבל מפגיעות בגלל חוברתו. הרב קוק מנחמו: מי שמתרחקים מאדם טהור לב בגלל אור קודש, הצד המחשיך שבנפשם ממעט את האור, ובהתרחקם הם מאפשרים לאור להופיע. ועם זאת אין למעט באהבה ליראי ה', וגם שנאתם מעוררת אהבה. עליו לשמור על בריאותו ולא להתעצב.

עיקרי הדברים

- ניחום על הפגיעות.
- ריחוק המחשיכים מגביר את האור.
- אהבה גם לשונאים.
- שמירת הבריאות.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3] ח"י[4] אדר תרע"ב[5]. [1912]

שלו'[6] וברכת עולמים, מצור כל עולמים, לכבוד ידי"נ[7] ורחים לבבי, הרב המאוה"ג[8], כליל תפארת התורה והיראה, וכל פאר מדה יקרה, מוהרי"מ[9] חרל"פ[10] שליט"א[11], האבד"ק[12] שערי חסד [הרב יעקב משה חרל"פ, רב שכונת שערי חסד בירושלים, מתלמידיו הקרובים של הרב קוק] בעיקו"ת[13] ירושת"ו[14]

---

1 ב"ה - ברוך השם
2 עה"ק - עיר הקודש
3 ת"ו - תבנה ותכונן
4 ח"י - שמונה עשרה (18)
5 תרע"ב - השנה תרע"ב (1911/1912)
6 שלו' - שלום
7 ידי"נ - ידיד נפשי
8 המאוה"ג - המאור הגדול
9 מוהרי"מ - מורנו הרב רבי שמות שמתחילים באותיות י, מ (למשל: יעקב + משה) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
10 חרל"פ - הרב יעקב משה חרל"פ (תלמידו של הרב קוק)
11 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
12 האבד"ק - האב בית דין קהילת
13 בעיקו"ת - בעיר קודשנו ותפארתנו
14 ירושת"ו - ירושלים תבנה ותכונן

אחדשה״ט[15] דכת״ר[16] חותם לבבי באה״ר[17] התענגתי למקרא דברי-קדשו במכתבו-הגלוי, [מכתב גלוי שפרסם הרב חרל"פ, ובעקבותיו התנכרו לו אחדים בירושלים] ויחד עם זה המה לבי בראותי שנמצאו אנשים המצערים את הדרת כת״ר[18] בדברים תחת רדפו טוב מסבת אמרי קודש אשר הביע בחוברתו הדגולה אל נא ישים כת״ר חביבי ורחומי את לבבו הטהור לדברים פעוטים כמו אלה. ע״פ[19] רוב עלינו לדעת, שאלה הנסוגים אחור ביחושם לאיש טהור-לב, מצד הופעת רשמי-קודש באור-תורה, הנם אנשים כאלה שצד-המחשיך שבנפשם גורם המעטת-אור גם בנפש הקשורה להם, ובהתרחקם מעט נותנים הם מקום לאורה יותר בהירה להופיע, וצריך לברך על ריחוק זה בשמחה ליוצר אור ב״ה, אלי ד׳ ויאר לנו. [על פי תהלים קיח, כז: "אל ה' ויאר לנו"]

אבל חלילה לנו למעט אף בכל-שהוא את קשר-האהבה לכל יראי-ד׳ וחושבי שמו, באיזו מדה שהיא, וגם דילוגם ושגיאתם, ואפילו שנאתם וקנאתם, מעוררת בנו אהבה וידידות פנימית, המעוררת אותנו לדרוש שלומם וטובתם בכל לב ונפש.

אקוה שיתאמץ כת״ר במעז שם ד׳ [על פי משלי יח, י: "מגדל עז שם ה'"] ב״ה, וישקוד על שמירת בריאות גופו היקר, יחזקהו ד׳, וירחיב דעתו באורה-של-תורה, בשעשוע נעימות הגלויות ובעונג קודש חביוני עז חמדת רזי אל, [רזי התורה – תורת הסוד] בחכמה ודעת בנועם יראה ואהבה בהירה, ולא יפחד ולא יתעצב חלילה כלל וכלל, ולא ייגע יותר מכחו [הרב חרל"פ נודע בסיגופיו ובתעניותיו, שהחלישו את גופו] את כחותיו הנעלים, הרוחניים והגופניים, ויהיה חגור תמיד אומץ-לבב ורוח-עז בחדות ד׳ וטובו וצפיית ישועתו באמת והכרת מתק חסדו המלא כל הארץ, [על פי תהלים לג, ה: "חסד ה' מלאה הארץ"] המוטעמת לחיך המיחלים לו [על פי תהלים לד, ט: "טעמו וראו כי טוב ה'"] באמת.

והנני בזה ידי״ע[20] קשור בידידותו מצפה צביונו ותפארתו, לשמחת ישרי לב,

הק׳ אברהם יצחק ה״ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי״ה, כרכים א׳-ד׳

---

15 אחדשה״ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
16 דכת״ר - דכבוד תורתו
17 באה״ר - באהבה רבה
18 כת״ר - כבוד תורתו
19 ע״פ - על פי
20 ידי״ע - ידידו עוז